

РЕШЕНИЕ

№ 10773

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1979** по описа за **2026** година докладвано от съдия Златил Чолаков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по касационна жалба на Д. Т. Н. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. М., САК, срещу Решение № 273 от 06.01.2026 г. по нахд № 15406/2025г., 111-ти състав на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление №25-4332-019926/08.08.2025 г., издадено от Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на касатора на основание чл.174, ал.3 пр.2-ро от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба от 2000лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24-месеца.

По изложените в касационната жалба съображения за незаконосъобразност на решението се моли същото да бъде отменено. На първо място не се споделя извода на СРС, че правилно е приложен материалния закон като деянието по чл.174, ал.3 от ЗДвП е формално и е довършено с отказа на лицето да бъде тестван за наркотични вещества и техните аналози. Касаторът твърди, че анализа на нормата включва 2 способа като освен тест -установяването може да бъде и чрез химико-токсикологично лабораторно изследване като и по двата начина се достига до целта на закона. Съответно право на водача е да избере. В този аспект за да има нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП трябва освен отказ на място с тест- да има и недаване на кръвна проба. Не се оспорва, че тест е отказан. С оглед изложеното се твърди, че СРС не е проверил дали лицето е имало възможност да се яви на време в определения часови интервал, за да даде кръвна проба във ВМА.

Прави се извода в касационната жалба, че лицето е направило всичко възможно да отиде на кръвен тест, но това е било обективно невъзможно, поради факта, че същият е попаднал в задръстване и се е явил в медицинското заведение със закъснение, около 20 часа, когато му е отказано да му бъде взета проба. Сочи се още, че за разлика от изследването за алкохол при това за наркотични вещества количественото съдържание на забраненото вещество е ирелевантно, както и че ако такова е употребено, то няма да изчезне в рамките на минути, а ще бъде отчетено от теста дори дни след това. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата и да се отмени решението на СРС, ведно с НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява лично и не се представлява. В изпратени по делото писмени бележки поддържа направените твърдения и моли за уважаване на жалбата, ведно с искането за отмяна на решението на СРС и НП. Претендира разноски.

Ответникът, не се явява в проведеното заседание, а в писмени бележки оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Визира, че изложените доводи са разгледани от СРС и правилно не са кредитирани. Претендира юрк. възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, ХХІХ касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна, тъй като не са налице наведените касационни основания.

Не е спорно, че СРС, за да потвърди НП, е приел, че АУАН и НП са издадени от надлежни органи в производство без допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. По съществуването на спора е прието за безспорно, че на 25.03.2025 г. около 17,38 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]- Д. Н. е управлявал автомобил „П. 207“ с рег. [рег.номер на МПС] като при проверка отказва да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества с дрегер "ДРАГ ТЕСТ 5000" като на водача е издаден и талон за кръвно изследване № 299269 за ВМА и такова не е направено. Съответно с деянието си лицето е нарушило чл.174, ал.3 от ЗДвП, поради което му е наложена глоба от 2000лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

За да потвърди НП, СРС не е споделил направените от жалбоподателя доводи за процесуални нарушения и несъответствие с материалния закон. На първо място не е възприел довода, че лицето обективно не е успяло да даде кръвна проба и това се дължи на обстоятелство, което е непреодолимо. СРС не приема обясненията на процесуалния представител на жалбоподателя, че Д. Н. се явява със закъснение във ВМА поради „час пик“. На второ място, първоинстанционният съд е установил и формата на вината – пряк умисъл, тъй като лицето е съзнавало общественоопасния характер на деянието и е предвиждал и искал настъпването на общественоопасните последици като не са налице уважителни причини за отказа да бъде изследван за употреба на наркотични вещества и техните аналози.

КАСАЦИОННИЯТ СЪСТАВ намира посочените изводи на СРС за правилни. Правилно от СРС не са възприети доводите на касатора, че е нарушено правото на защита на дееца, тъй като не му е предоставена обективна възможност да даде кръвен тест. На лицето е издаден талон като този факт не е спорен. Контролният талон за медицинско изследване е издаден в съответствие с разпоредбата на чл. 6, ал. 6, т. 2 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, а именно срока на явяване е до 45 минути от връчването на талона срещу подпис, когато нарушението е извършено на територията на населеното място. В случая нарушението е извършено в [населено място], по [улица]. Крайният срок за явяване на лицето се определя от контролния орган в зависимост от отдалечеността на мястото за извършване на медицинското изследване, но максималният такъв, който може да бъде определен според Наредба № 1 е 45 минути и не може да бъде разширяван повече. Неявяването на лицето в посочения срок, законосъобразно се приравнява на отказ да му бъде извършена проверка.

С оглед всичко посочено по-горе касационната жалба е неоснователна и като такава не следва да се уважава. При този изход на спора и претенцията на юрк. К. следва по чл.63д от ЗАНН да се присъди юрк. възнаграждение за касационната инстанция в размер на 66,47 евро.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, ХХІХ касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 273 от 06.01.2026 г. по нахд №15406/2025г., 111-ти състав на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление №25-4332-019926/08.08.2025 г., издадено от Началник група в СДВР отдел „Пътна полиция“, с което на Д. Т. Н. с ЕГН [ЕГН] на основание чл.174, ал.3 пр.2-ро от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба от 2000лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24-месеца.

ОСЪЖДА Д. Т. Н. с ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 66,47 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: